

886.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 października 1924 r.

w sprawie wykonania art. 6—24 polsko-niemieckiej konwencji Górno-Śląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (załącznik do ustawy z dn. 24 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji polsko-niemieckiej konwencji, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dn. 15 maja 1922 r.).

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 24 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji Konwencji niemiecko-polskiej, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 370), art. 2 ustawy z dnia 4 lipca 1923 r. o organizacji w zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. U. R. P. № 75, poz. 583), art. 16 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 467), oraz art. 3 ustawy z dn. 28 lipca 1922 r. w przedmiocie zbycia lub zamiany nieruchomości majątków, które przeszły lub przejdą na rzecz Państwa w myśl ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 602) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem wykonania postanowień art. 6—24 polsko-niemieckiej konwencji Górno-Śląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (załącznik do ustawy z dn. 24 maja 1922 r.—(Dz. U. R. P. z 1922 r. № 44, poz. 370)—Główny Urząd Likwidacyjny ustali stan faktyczny, względnie przeprowadzi rejestrację odpowiedniego mienia, oraz dokona wszelkich innych czynności niezbędnych dla realizacji postanowień, zawartych w wymienionych artykułach konwencji.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

887.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 27 października 1924 r.

w celu wykonania ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd za granicę.

Na zasadzie art. 1 i art. 4 ustawy z dn. 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty (Dz. U. R. P. № 69, poz. 672) zarządza się co następuje:

§ 1. A. Oprócz opłat przewidzianych w art. 3 ustawy z dn. 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty ustala się opłaty:

- a) za paszport zagraniczny . . . . . 100 zł.
- b) za zezwolenie na ponowny wyjazd . 100 zł.
- c) za paszport wielokrotny (na wielokrotne przekroczenie granicy w obie strony bez obowiązku każdorazowego uzyskiwania zezwolenia na ponowny wyjazd) . . . . . 250 zł.
- d) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach handlowych i przemysłowych . . . . 25 zł.
- e) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. . . . . 20 zł.
- f) za paszport żeglarski (śródlądowy) wydawany przez urzędy administracyjne I instancji województw: warszawskiego, poznańskiego, pomorskiego i przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę . . . . . 3 zł.

B. Robotnikom i osobom, udającym się w celu pracy zarobkowej oraz emigrantom kontyngentalnym, należy wydawać paszporty bezpłatnie na mocy zaświadczenia państwowych urzędów pośrednictwa pracy, emigrantom zaś zamorskim na mocy zaświadczeń urzędu emigracyjnego. Emigranci tak kontyngentalni, jak zamorscy winni oprócz tego przedstawić zaświadczenie władz odpowiedniego urzędu skarbowego względnie inspektora skarbowego, że nie zalegają w opłaceniu podatku.

§ 2. Paszport wielokrotny należy wydawać osobom, które udowodnią potrzebę częstych wyjazdów.

§ 3. Paszporty handlowe za opłatą 25 zł. jak również zezwolenia na ponowny wyjazd za opłatą 25 zł. należy wydawać osobom udającym się zagranicę w celach handlowych i przemysłowych, o ile przedłożą każdorazowo zaświadczenie wojewódzkiego Wydziału Przemysłu i Handlu względnie inżyniera przemysłowego na m. st. Warszawę, stwierdzające, że udzielenie ulgowego paszportu względnie ulgowego zezwolenia na ponowny wyjazd jest ze względów handlowych lub przemysłowych wskazane.

U w a g a. O ile wyżej wymienione osoby nie przedstawiają zaświadczenia Wojewódzkiego Wydziału Przemysłu i Handlu czy też inżyniera przemysłowego na m. st. Warszawę należy im wystawiać paszporty i udzielać zezwoleń na ponowny wyjazd za opłatą normalną.

§ 4. Paszporty zagraniczne ulgowe za opłatą 20 zł. jak również ulgowe zezwolenia na ponowny wyjazd za opłatą 20 zł. należy wydawać osobom, udającym się zagranicę:

- a) w celu kształcenia się lub prowadzenia badań naukowych, o ile osoby te dostatecznie udokumentują potrzebę tego wyjazdu,
- b) w celu leczenia się, o ile dana osoba jest niezamożna i przedłoży zaświadczenie Urzędu Zdrowia (lekarza powiatowego), stwier-

działające konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą jak również w celu towarzyszenia osobie chorej o ile niezamożność osoby towarzyszącej jest udowodniona, konieczność zaś opieki w podróży, stwierdzona przez Urząd Zdrowia (lekarza powiatowego),

- c) w celu uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zjazdach naukowych, zawodach sportowych i t. p.,
- d) w celach społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe, samorządowe, społeczne.

Decyzja co do przyznania ulg osobom wyjeżdżającym w celach wymienionych w punktach a) i b) niniejszego paragrafu przysługuje władzom administracyjnym I instancji.

Decyzja co do przyznania ulg osobom, wyjeżdżającym w celach wymienionych w punktach c) i d) niniejszego paragrafu przysługuje urzędom administracyjnym II instancji dokąd winny być kierowane w drodze instancji należyce udokumentowane podania z odpowiednimi wnioskami.

Osoby wymienione w punktach a) c) i d) mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. Odnośne podania należyce udokumentowane winny być kierowane w drodze instancji do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z odpowiednimi wnioskami.

§ 5. W wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie w razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób bądź w sprawach rodzinnych (nagła choroba lub śmierć członka rodziny za granicą) bądź majątkowych lub osobistych, urząd administracyjny I instancji może, po uprzednim uzyskaniu zgody urzędu administracyjnego II instancji, wystawić paszport z pobraniem opłaty — 20 zł. lub (na podstawie świadectwa ubóstwa) całkowicie zwolnić od opłaty za paszport.

O każdym wydanym w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia ulgowym lub bezpłatnym paszporcie urząd administracyjny I instancji winien w drodze służbowej zakomunikować Ministerstwu z dołączeniem rzeczonych akt i z podaniem powodów dla których paszport ulgowy bądź bezpłatny został wystawiony.

§ 6. Osobom udającym się zagranicę służbowo na skutek polecenia przełożonej władzy należy wystawiać paszporty bezpłatne na podstawie pisma delegującej daną osobę władzy.

§ 7. W wypadkach, gdy wyjazd danej osoby jest wskazany ze względów państwowych (wyjazd uciążliwego bezpaństwowego cudzoziemca, wysiedlenie bezpaństwowego cudzoziemca) urząd administracyjny I instancji może w zależności od zamożności petenta i od okoliczności (wysiedlenie) albo wystawić bezpłatny paszport albo też pobrać opłatę jak za wizę wyjazdową dla cudzoziemców.

§ 8. Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłużony tylko raz jeden o ile za dany paszport pobrana

była opłata normalna i o ile oprócz tego posiadacz jego udowodni iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

§ 9. Wysokość uiszczony przez daną osobę opłaty za paszport, bądź za prolongatę paszportu bądź za zezwolenie na ponowny wyjazd należy uwiarygodnić na paszporcie.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i jednocześnie uchyla brzmienie rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 1 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 677).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

888.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 25 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami, położonymi na obszarze w. m. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar w. m. Gdańska.

Na mocy art. 4 punk. 8 i 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 7, poz. 52), zmienionem i uzupełnionem rozporządzeniami Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 października 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 115, poz. 922) i z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 117, poz. 941), należy wprowadzić następujące zmiany i uzupełnienia:

W § 1 w rozdziale D „Komunikacja towarowa” należy ustęp 7), rozpoczynający się od słów: „Wydatki w gotowiznie i t. d., aż do słów: „z drugiej strony”, zastąpić brzmieniem następującem:

„7) Wydatki w gotowiznie i ubezpieczenia terminu dostawy wyłącza się w komunikacji między Polską z jednej, a w. m. Gdańskiem z drugiej strony.

Przesyłki mogą być obciążone zaliczeniami:

- a) w komunikacji z Polski do stacyj kolei polskich, położonych na obszarze w. m. Gdańska, tylko w walucie polskiej;
- b) w komunikacji ze stacyj kolei polskich, położonych na obszarze w. m. Gdańska, do Polski w walucie gdańskiej lub polskiej.